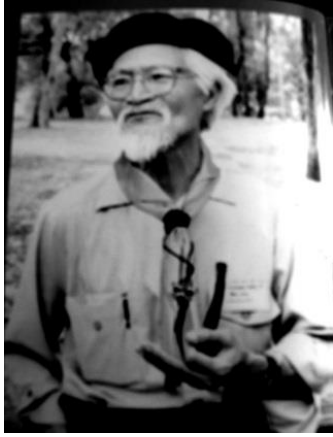

TÂM LÒNG CỦA TRƯỞNG

Viết về Trường Mai Ngọc Liệu, cá nhân tôi chắc phải dùng cả chục trang giấy mới đủ vì có nhiều chuyện để nhắc đến Trường. Một trong những lý do là khi còn là một thiếu sinh ở Đạo Lâm Viên tôi thường nghe các Trường nhắc đến tên Trường Mai Ngọc Liệu. Đặc biệt khi Trường dạy học tại trường Việt Anh do Trường Lê Phi làm hiệu trưởng, thỉnh thoảng tôi có thấy Trường đi ngoài phố và ngay cả trong khuôn viên trường Việt Anh. Khi đó tôi chỉ dám nhìn

Trường từ xa chứ chưa bao giờ được đến gần Trường.

Anh Mai Minh Chí, con cả của Trường Mai Ngọc Liệu học cùng cấp trung học với tôi ở Đà Lạt. Hơn thế nữa, anh cũng là thiếu sinh của thiếu đoàn Lê Lợi lúc đó Trường Nguyễn Văn Võ là thiếu trưởng, anh là đội trưởng đội Trâu còn tôi đội trưởng đội Voi. Khi Trường Mai Ngọc Liệu rời Đà Lạt để về Sài Gòn thì tôi không còn gặp anh Chí nữa. Tại Sài Gòn tôi gặp anh một lần và lúc đó anh là một sĩ quan trong binh chủng nhảy dù cho đến khi qua Mỹ gần 20 năm tôi mới gặp lại anh tại Orange County năm 2012. Chúng tôi thỉnh thoảng gọi hoặc gửi email thăm nhau. Lúc thân mẫu của anh là Trường Trần Bạch Bích qua đời tháng 10 – 2017 tôi có gửi email phân ưu cùng anh. Khi nghe tin Trường Mai Ngọc Liệu đã vĩnh viễn ra đi, tôi đang viết một bài nhưng chưa xong thì nhận được thư mời của các Trường bên California yêu cầu viết bài về Trường Mai Ngọc Liệu. Tôi viết đoạn ngắn này và kèm theo bài tôi đã viết đạo tháng 12 – 2016 mà tôi cho rằng đây là buổi sinh hoạt Hướng Đạo cuối cùng của Trường Mai Ngọc Liệu với anh chị em Hướng Đạo. Tôi cảm nhận đích thực rằng Trường Mai Ngọc Liệu, ngoài những đóng góp lớn lao cho Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam từ lúc còn ở trong nước cũng như ra đến hải ngoại, Trường còn có “Một Tấm Lòng” đối với tất cả anh chị em Hướng Đạo, cho dù những anh chị em đó là những Hướng Đạo Sinh đàn em của Trường...

Tối ngày 3 tháng 12 – 2016 anh chị em tráng sinh tráng đoàn Nguyễn Trãi tổ chức Lễ Tưởng Niệm cho Trương Nghiêm Văn Thạch đã lià rưng ngày 7 tháng 11 tại Paris. Ngoài anh chị em tráng sinh của ba toán Lư Sơn, Nhị Khê và Lam Sơn, còn có sự hiện diện của một số Trương và thân nhân của Trương Nghiêm Văn Thạch đang cư ngụ tại California.

Khi buổi lễ sắp bắt đầu thì từ cánh cửa bên trái hội trường, chúng tôi thấy một người ngồi trên xe do một phụ nữ đẩy vào. Nhận ra người ngồi trên xe là Trương Mai Ngọc Liệu nên chúng ùa ra để mừng đón Trương. Người đi phía sau chiếc xe đẩy là ái nữ của Trương Mai Ngọc Liệu, chị Mai Lan Anh. Chúng tôi đẩy xe đưa Trương vào ngồi ở hàng đầu. Anh Lý Nhật Hui cho biết, vì tình trạng sức khỏe của Trương Mai Ngọc Liệu có phần suy yếu nên anh đã không mời Trương đến dự. Thì ra, trước khi đến đây, ngày hôm trước, Trương Đình Hồng Phong đã cho Trương Mai Ngọc Liệu hay tin chứ cũng không có ý định mời Trương đến dự. Buổi lễ bắt đầu và tuần tự diễn tiến theo đúng chương trình. Trương Mai Ngọc Liệu ngồi yên lặng theo dõi cuộc lễ đầy vẻ xúc động. Đã từ lâu chúng tôi học được ở Trương Mai Ngọc Liệu bài học về nhân cách cao đẹp của một Trương đã gắn bó và hy sinh cho Phong Trào hết cả cuộc đời của mình và luôn quan tâm đến tất cả mọi người, dù người đó có nhỏ tuổi hơn mình, trong Hướng Đạo được biểu thị qua hai chữ “Đàn Em”, Trương Nghiêm Văn Thạch đúng là “đàn em” của Trương Mai Ngọc Liệu từ những ngày xa xưa ở ngoài Bắc.

Sau khi thân nhân của Trương Nghiêm Văn Thạch chia sẻ những kỷ niệm về Trương Nghiêm Thạch, chúng tôi mời Trương Mai Ngọc Liệu có vài lời về Trương Nghiêm Văn Thạch nhưng có lẽ, một phần vì xúc động, phần vì nói khó khăn nên Trương chỉ gật đầu và đưa tay ra dấu tỏ ý cảm ơn anh chị em. Chị Mai Lan Anh ghé sát vào tai Trương Mai Ngọc Liệu nhắc: “Bố nói cho các anh chị biết Bố là người đã nhận lời tuyên hứa cho Chú Thạch đi...”. Trương Mai Ngọc Liệu gật đầu và vẻ mặt thấy vui hẳn lên kèm theo nụ cười móm mém của một cụ già đã 98 tuổi. Anh chị em tráng sinh và các Trương đến dự cũng thấy xúc động khi biết một Trương đàn anh đã thương mến một Trương đàn em nên dù sức khỏe suy kém, vẫn ngồi xe đẩy để đến dự lễ tưởng niệm.

Đêm hôm đó thời tiết California trở lạnh. Sau khi cùng nhau đứng trước bàn tưởng niệm để chụp hình chung và nói vòng tay tạm biệt, nhiều người đã ra về. Vài anh tráng sinh định đẩy xe để tiễn Trưởng Mai Ngọc Liệu ra về nhưng không ngờ Trưởng Mai Ngọc Liệu qua lời chị Mai Lan Anh là Trưởng muốn ở lại để sinh hoạt với anh chị em tráng sinh. Chúng tôi thật vui và cảm động. Rồi mọi người quây quần quanh bàn ăn. Chúng tôi là thế hệ đàn em, đúng hơn là đàn con – vì tôi là bạn học cùng lớp với anh Mai Minh Chí và cùng là thiếu sinh của thiếu đoàn Lê Lợi thuộc Đạo Lâm Viên.

Khi bài hát “Nào về đây ta họp mặt cùng nhau...” được anh chị em cất vang lên thì trên gương mặt của Trưởng Mai Ngọc Liệu thấy rạng rỡ thêm. Không hát theo anh chị em nhưng, lúc thì với bàn tay phải, lúc thì với bàn tay trái, Trưởng đã nhịp nhàng vỗ lên trên đùi của mình, có lúc Trưởng lại đưa tay vỗ vỗ theo nhịp bài hát trên mặt bàn để cùng hòa nhịp với anh chị em đang nhịp nhàng vỗ tay theo bài hát.

Anh chị em tráng sinh chúng tôi thực sự đã cảm nhận được thế nào là tình huynh đệ Hướng Đạo giữa một Trưởng đàn Anh đàn Cha đối với thế hệ đàn Em đàn Con. Trong xã hội hiện tại lắm nhiều nhưng để gì có được một thứ tình cảm gắn bó như vậy! Năm nay Trưởng Mai Liệu đã 98 tuổi. Tôi gặp Trưởng Mai Ngọc Liệu và Trưởng Bạch Bích cách nay hơn 7 năm tại trại Thăng Tiến IX ở King City, California. Trước đó, năm 2006 tại Riverside, Trưởng Mai Liệu đến sinh hoạt chung với anh chị em Tráng sinh dưới tàn cây bóng mát của trại Họp Bạn Thăng Tiến XIII, Trưởng đã nhắn nhủ và khuyến khích anh chị em tiếp tục con đường Tráng Sinh mà anh chị em đang theo đuổi dù có phải đương đầu với không ít khó khăn trở ngại. Những lời của Trưởng cho đến nay, tôi vẫn còn nhớ mãi, anh chị em vẫn còn nhớ mãi...

Hoàng Kim Châu RS

Tráng Đoàn Nguyễn Trãi

